

Departementschefen aviserar i proposition nr 42 tillkallandet av sakkunniga med uppgift att se över vissa delar av den statliga fiskeriadministrationen samt lantbruksnämndernas fiskerikonsulentorganisation. Det förefaller möjligt att i det sammanhanget också kartlägga existerande resursbehov hos kommuner och enskilda för främjandet av fritidsfisket. Vidare bör behoven av statsstöd till upplysningsverksamhet inom fiskets och fiskevårdens område samt stöd till fiskets olika organisationer och deras utåtriktade verksamhet osv. undersökas. För vetenskaplig forskning, praktiska försök, fredning av lekplatser, efterhållande av s. k. ogräsfisk, inplantering av fiskyngel samt övervakning av fiskevatten ställs också ökade krav på resurser i framtiden. Även dessas omfattning bör närmare utredas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 42 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om kartläggning av det expanderande fritidsfiskets resursbehov och om prövning av finansieringsfrågan i samband med den aviserade översynen av den statliga fiskeriadministrationen och lantbruksnämndernas fiskerikonsulentorganisation.

Stockholm den 9 april 1969

John Eriksson (cp) *Carl Eric Hedin (m)* *Erik Grebäck (cp)*
i Bäckmora

Nr 1093

Av herr Hedin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 42, angående åtgärder för att främja fritidsfisket, m. m.

(Lika lydande med motion nr 953 i Första kammaren)

I förslag till lag om ändring i lagen den 5 augusti 1960 (nr 130) om fiskevårdsområden föreslås ändrade bestämmelser i syfte att underlätta bildande av fiskevårdsområden och upplåtelse av fiske inom dessa. Fritidsfiskeutredningen föreslog i sammanhanget att de s. k. vetobestämmelserna i 6 och 10 §§ skall slopas men ansåg att delägarnas eget fiskande i stället borde ges ett förstärkt skydd. Detta föreslog utredningen skulle åstadkommas genom att vetorätten enligt 11 § göres absolut och inte som nu relativ och ställd i beroende av försörjningssynpunkter.

Departementschefen följer inte utredningens förslag helt i fråga om utformningen av 6 och 10 §§. Han bibehåller en vetorätt, men den får i 6 § genom den nya sista meningen i paragrafen en minskad betydelse. De föreslagna förändringarna i övrigt i 6 och 10 §§ innebär dessutom en viss försämring av den enskildes rättsskydd.

Departementschefen framhåller att fiskevårdsområdena i första hand är till för att tillgodose delägarnas berättigade intressen och säger bl. a.: »Grundsatsen att ett fiskevårdsområde skall bildas och förvaltas för att tillgodose i första hand delägarnas intressen bör härvid liksom vid lagens tillkomst vara vägledande.»

I fråga om slopande av vetorätten har kammarkollegiet uttalat viss tvekan och förordar att ifrågavarande spärregler — i vart fall den i 6 § — behålles. Kammarkollegiet framhåller att sloandet av 11 § första stycket andra punkten — vilket föreslagits av fritidsfiskeutredningen men ansetts obehövt av departementschefen — är motiverat även om spärregeln i 10 § ej upphävs.

Vi delar denna uppfattning och föreslår sålunda att 11 § får den lydelse som av fritidsfiskeutredningen föreslagits för att därigenom tillgodose delägarnas rättssäkerhet.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att vid behandling av proposition nr 42 riksdagen måtte godkänna Kungl. Maj:ts förslag med den ändringen att 11 § skall ges följande lydelse:

Utan delägares samtycke må upplåtelse ej ske av delägarens hela fiske eller eljest av fiske, som han med ensamrätt äger eller brukar eller såsom särskild lott tilldelats honom.

Stockholm den 9 april 1969

Carl Eric Hedin (m)

Erik Grebäck (cp)

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården